

[Lawaetz]

det specielt er arbejderne; hvorfor skulle de ikke kunne gøre det lige så godt? For øvrigt er det jo sådan, at man efterhånden skal lede længe efter arbejdere blandt ministre og medlemmer her i Folketinget inden for socialdemokratiet. Det har overhovedet ikke noget med det at gøre. Men det har noget at gøre med, at man stille og roligt tager magten, og hvis man kan gøre det, uden at der bliver lagt mærke til det, er man glad. Det gælder over det hele: repræsentanter i bankbestyrelser, sparekasser osv., at det er politiske besættelser. Og så er det måske, hvis vi endelig skal op i den højere politik, hvor arbejdsministeren lagde an, at de ikke-socialistiske partier må begynde at råbe vagt i gevær. Vi skal passe på, at det hele ikke bare foregår sådan, uden at vi lægger mærke til det.

Vi har ikke nogen blade for tiden, men så kan man jo sige det herfra. Vi har lige fra sidste uge et strålende eksempel. Når vi har været bange f.eks. for, at man forhøjede indskuddet i aktieselskaber og private selskaber fra 15 til 20 pct., er der noget om snakken. Et selskab med 1.000 aktionærer kan meget nemt styres af 20 pct. Må jeg have lov at nævne et eksempel, der foregik her i sidste uge, nemlig det fælleskommunale aktieselskab Tjærekompagniet. De forhøjede deres aktiekapital fra 5,9 mill. kr. med tilladelse til 40 mill. kr. Hvad lå der bagved? Der lå bagved, at man havde en forhånds aftale med ATP-fonden om at få 20 pct. af aktiekapitalen. Det er ikke vanskeligt for os at regne ud, at det er 8 mill. kr. Der investerer man altså i et selskab 8 mill. kr. Samtidig har man en nydelig aftale om, at man skal have 3 bestyrelsesposter, medarbejderne må få en tredjedel, det er i dette tilfælde gjort op til 5, altså 8, idet man forhøjede bestyrelsesantallet til 14. Så har man flertallet.

Det er det princip, der er tale om. Når arbejdsministeren tager lidt overlegent på det og siger, vi kommer med små, fjollede sager med masser af personligheder i, er det, fordi vi er bange for, at man netop på den måde stille og roligt, og uden at man lægger mærke til det, får magten. Bestyrelsen i Tjærekompagniet, som konkurrerer på lige fod med vore store, kendte tjærefirmaer som Phønix, Jens Villadsen osv., kommer pludselig til at råde over 40 mill. kr. at arbejde med inden for kort tid. Så bliver de en farlig konkurrent til det private erhvervsliv.

En lille undersøgelse nede i aktieselskabsregisteret har vist, at der sidder 1 konservativ i bestyrelsen fra Kolding, resten er gode socialdemokrater. Det er der jo ikke noget forkert i, sagt til hr. Ole Thomsen, men det er gode socialdemokrater, og der er noget, der for mig peger på, at et sådant selskab vil blive ledet i en ganske bestemt retning, og det er egentlig det, vi er inde på her, når vi overhovedet tage en tilsyneladende meget, meget lille sag op, nemlig at her bruger man kun 2 pengeinstitutter. Det ene består af den gode offentligt ansattes sparekasse, og det andet af Arbejdernes Landsbank; så enkelt er det. Det var ikke meningen, vi skulle op i storpolitik; arbejdsministeren lagde op til det.

Jeg slutter med at takke for, at jeg er blandt personlighederne.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Éns umiddelbare reaktion på dette er, at nu har den sag vel snart fået alt, hvad den overhovedet kan trække. Jeg kan godt forstå, at de konservative bekymrer sig meget, med enkelte undtagelser, over denne lov, for de har jo selv været med til at opsamle dyrtidspengene. Og de burde måske have tænkt sig om på det tidspunkt, hvor de var med til at lave dette her. Det har de altså ikke gjort, men lige siden skal jeg love for, at den har fået alt, hvad den overhovedet kan trække.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at stå og holde store taler om dette her. Der sammenlignes mellem ATP-loven og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, og det kan man for det første ikke. Der er tale om en fond, der forhåbentlig ikke skal indsættes flere dyrtidsportioner i. ATP-fonden derimod er jo en fond, hvortil der løbende kommer ydelser hele tiden, ligesom det er mange flere penge, der skal forvaltes.

I øvrigt kan jeg se på de bilag, vi har fået i erhvervsudvalget og arbejdsmarkedsudvalget også for den sags skyld om denne sag, at ATP-fonden også har brugt en enkelt bank ganske meget mere end andre.

Jeg synes ikke, det ligner noget at skulle stå her i den lovgivende forsamling og bestyre de ting, som man har sat andre til at bestyre, og derfor går vi naturligvis imod dette forslag.